

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

sin moder. Hon är wäl ej särdeles stridbar på landet ehurudan hon är i stön: men hon bjuder doch til at se swara sin unge, åtminstone at rädda honom utur ran, därmed at hon med sin nos wältrar honom i nätet, går sjelf efter, och tager honom på sin ryg: han knäpper sina labbar om händes hals, och blir bligad; fast han understundom kan stråmas från denna sin fristad och blifwa slagen, på hwilken händelse hon granneligen söker honom, och med et ömfeligt tjutande röjer sin saknad och längtan.

Medan jag handlar om Skälarnas försorg för sina ungar, är än en omständighet at märka. När mycken is ligger i hafwet, at honorna ej komma på landet til at yngla, hålla de en wäl öppen i isen, hwar den tjenar dem dels, at där draga andan, dels at klara sig uppå, för at lägga och föda sina ungar; hwilket gifwer ofta anledning at fånga dem.

Den nyttan dessa djuren göra i Människornas hushållning, består i deras hudar och späck. Af dessa senare kokas en Stön Tran, som af Garfware och Samstare brukas, och är en wara, för hwilken wi få stora Summor til Norrige. De som bo här wid Skärfkanten, bruka mycket, at i ställe för ljus om vinteren bränna Tran i lampor, hwartil de taga wexlar af sig dem de skala och torka. Desse wexlar skola hafwa de förmån, at de tjuta sig sjelfwe up så mycket som tårwas, och behöfwa sålunda sållan rystas. Hudarna brukas til årtillige behof: de beredas af Almogen på samma sätt, som Drejudar, til selar, ehuru lådret så tämeligen löst, och ej så waragtigt, som annat. Jag har jämwäl sedt selar af Skäl-hud med håret på, som äro nog artiga ut.

Det öfriga följer härnäst.

Hwad Nytt i Staden?

den 9 April 1759.

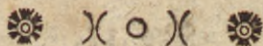
Bitterlekar.

Tankar öfwer Lifwet.

Ah usla Lif, som är så kort,
Och dock så fullt af Bedermöda!
En plåga föds, då en går bort,
Och plågor öf til Slutet döda.
Är mödan wärdt, at födas hit?
När Lifwet warar några stunder,
Och går med Fräck och ångslan under:
Så talar här min salska nit.
O store Gud! förlåt mit knot;
Det kommer af en medfödd iswer,
At säga Dig i alt emot.
När jag min tanke frihet gifwer,
At oförwäget kasta sig
Uti et djup af wishet neder;
Då är det enligt med Din Heder,
At dårskap får behaga mig.
Jag går i stoftet åter ner,
At wörda Dina wisa lagar;
Hos mig jag skulden dertil ser,
At plågor tåra mina dagar.
När Du war måner om mit wäl,
Då jag i Synden mig inweswa;
Så är ju mödan wärdt at leswa,
För at uopfra Dig min Sjal.

Ö **

Jag

Jag ler åt världens falska frögd;
Om Odet hotar, lyckan myser,
Jag hvarken hetnar eller ruser;
Ty jag är med alsintet nögd.

Om det än wore mig beskärdt
At Millioner Folk befalla,
Och dem för mine trålar kalla;
Hwad wore wål det lappreit wårdt?

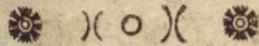
Nej, hela världen i sin pragt,
Med alt sit guld, sin magt och styrka,
Kan ej förmå mig til at dyrka
Det jag bör skåda med föragt.

Doch om jag uti samwets-ro,
I sålkap med en dygdig maka,
En ägta frighet singe smaka:
Jag nögd i öfnen skulle bo. L **

* * * * *

Når världen i sin första öfuld war,
Och all ting lyste i naturlig stik och wana,
Når lögnen ej war född och Sanning lyste klar,
Når lasten icke seck til Domstol Dygden mana,
Når fridsens lager ran i alla buskar opp,
Når utaf stål och järn ej tarfdes klingor göra,
Når endragt lifwet war uti en Rifsens kropp,
Når än ej brukligt war at nåstans ro förstöra,
Når lagom råkte til och wara är från år,
Når nödtorst dukte up et bord med sunda rätter,
Når världen sådan war; då war wår lefnad lätt:
Men monn den tiden war i går? W * * * *

Kund

Kundgörelser.

Et nytt rullande Palats med halft tak, eller på
brukeligare Swenska, en ny halftåkt Wagn för 2:ne
personer, Sadlar och Selar af ärskilliga slag med deß
tillbehör, Coffertar större och mindre, Gehång, Tack-
böcker, Sånghjelpare med mera, och allahanda slags
Sadel-makare Arbete, swart och hwitt Tagel til Sol-
hattar, Wåstar 10. 10. bekommes för penningar hos
Sadelmakaren Jock.

En Swarstol med tillbehör kan, för billigt pris, er-
hållas hos Handelsmannen Carl Jönsson på Wallgatan.

På Säteriet Högsboholm, belägit tre sjerdedels
mil ifrån Lerums Gästgifswaregård, kommer den 19
April, eller ste dag Påsk til den måstjudande på Au-
ction at försäljas något Silfwer, Sångar, Solar,
Bord, med flera Husgeräds Saker, och en hop Trä-
bräte; tillika med Drar, Korr, utan twifwel Kor, och
ung Boskap, samt någon Råg. Den som är hågad,
at sig något deraf tilhandla, behagade samma dag kl.
9 förmiddagen sig insinna.

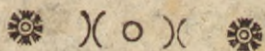
Små Kyrko: Tidningar.

I Swenska Församlingen Födde 3 Gosse- och
2 Flickbarn. Dödde Organisten Herr Olof Lidner,
Snickaren Jonas Ahlgren, Ankan Stina Grönwall,
och 2 Barn.

I Nyssa Församlingen Födt 1 Barn. Död Fär-
saren Backmans hustru Madame A. Elisabeth Schulz.

Uti Kronhus- Församlingen Födde 2 Barn.
Wigbe Wolonteuren Olof Ehrenberg och Catharina
Jöns Dotter, Affkebade Soldaten Pehr Westman
och Ankan Anna Nyman. Dödde 1 Soldat, 1 Affke-
dad Handelsångare, 2ne gamla Ankor och 2 Barn.

Korta

Korta Stads-Nyheter.
Götheborgska Wexel-Coursen.

	Dnsdagen.	Lördagen.	
London	- - -	54 $\frac{3}{4}$	Dal. R.
Amsterdam	51	51	M:t R.
Hamburg	48 $\frac{1}{4}$	48	M:t R.

Utgångne äro George Nilsson til Scottland med Jern och Bräder, Sven Lundberg til Hamborg med Sill och Jern, Lars Erichson til Friedrichshafen med Brånwin och Win.

Helsingör. Svenske Skeppare, som angåwit sig, äro följande: Den 26 Martii Jan Samuelsen Rahm från Eaql. och Malaga med Salt. Den 28 Michel Blandow från Bourdeaur med Salt. Den 29 Jöran Pettersen från Leuwerpol med Salt. Den 30 Jöran Pettersen från Leuwerpol med Salt. Den 31 Hans Holders från Stockholm til Lissabon med Bräder.

Resande. Ifrå Stockholm, Herr Hof Carlsson, Riddaren och Commendeuren af Kongl. Nordstjerne Orden Carleson.

Wälkommen inom våra wallar
Du Kung och Miket Trogne Man!
Wårt Götheborg sig lyckligt kallar
Ifrå den stund Du lände an.
Dit Namn et wärdigt loford winner
I Kunga-Hof, i Stad och Bygd;
Tillåt at en så utmärkt Dygd
Hos oss en skyldig dyrkan finner.

För Påskhelgens Skul utkommer Magasinet med Swärd nytt i Staden nästkommande Lördag kl. 6 om aftonen.

N:o 16.

Götheborgska
Magasinet.

den 14 April 1759.

Fortfärning om Skålen.

Eljest brukas Hudarna til at bekläda Coffertar och dylikt, och ej länge sedan har man börjat göra Underkläder af ludna Skålfinn, hwilka hafwa et wacker ansende. Sjöfolk har länge brukat byxor (sär jag kalla dem så?) af Skålfinn, efter den widlyftiga Holländska moden; så hafwa ock Grönländarne deraf hela sin beklädnad: äfwen göra de af Skålfinn sina små nätta och lätta Båtar, med hwilka de waga sig ut på hafwet, utan fruktan för at antingen kullsegla, eller, som Sjöfolket kallar det, förfyllas. Jag tänker härwid på en ting, torde hända det tjenar endast at se åt: jag har sedt Wagnshästar beräckas med Tigerhudar, som äro rätt kostbara, och Gud! lof! inga Svenska waror; kunde icke Skålhudar af utwälda särgor göra samma gagn, och gifwa samma ansende? Det kunde allenast af en förnam Herre börjas, så komme det, som mycket annat, hwilket är långt orimeligare, snart i Moden. En huswudnytt af de små Skålfinnen bör jag ej förgäta, som är at deraf göra Tobaksdosor, i hwilka denna kåra örten håller sig tilböriligen suktrig, och långt bättre, än i de kostbara Holländska messingsdosor. Wäre Sjöfolk brukar dessa öfweralt, och talar hederligen derom, då den ene är som